

ESCOLA PORXO

Sant Feliu de Guíxols, Girona
2008-2009

Un sistema de concurs públic que engloba projecte i obra en un sol encàrrec ens proposa el repte d'investigar processos de construcció industrialitzats per tal de rebaixar els costos i escurçar al màxim els terminis d'execució.

Un sol element prefabricat i estructural de formigó disposat de maneres diverses ens permet configurar formes variades de relació amb el lloc i espais interiors de diferent natura. La membrana així construïda gradua la llum, la temperatura, el tacte i el so segons les activitats que acollirà, mirant de dotar cada àmbit amb les condicions de confort desitjades.

TIPOLOGIA

Equipament docent

SUPERFÍCIE CONSTRUÏDA

3596 m²

PROMOTOR

GISA, ICF-Equipaments

CONSTRUCTOR

Capdeferro Constructor, s.a.

COL-LABORADORS

Blázquez Guanter s.l.p., consultors d'estructures.

Enco, Aplicacions d'Enginyeria i Control, consultors d'instal·lacions.

Brufau Cusó Estudi d'Arquitectura s.l.p., consultors d'amidaments, pressupost i estudi de seguretat i salut.

Geocam s.l., consultors de geotècnia.

Dinamis, Promocions dels Valors Ambientals s.l., consultors de qualitat i medi ambient.

FOTÒGRAF

José Hevia

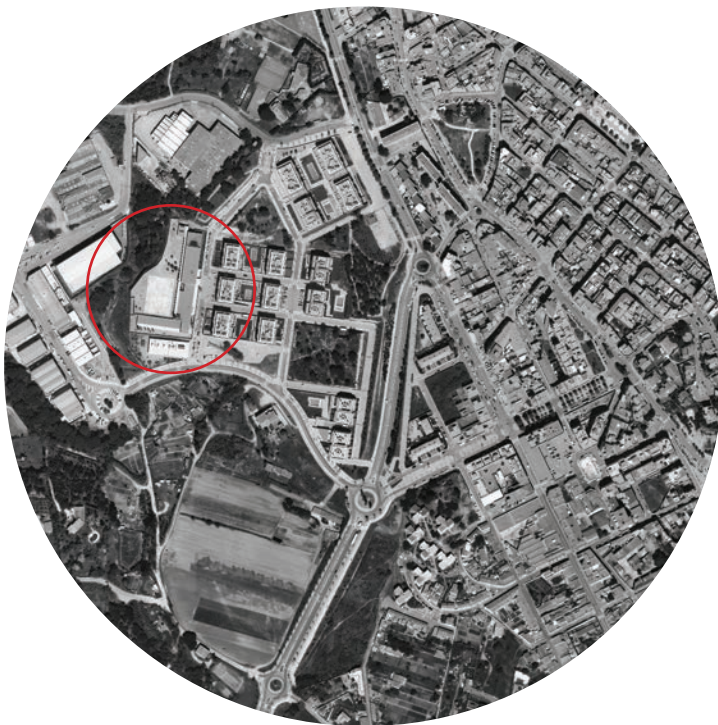
Seleccionada a la XI Biennal Espanyola

d'Arquitectura i Urbanisme 2011.

Finalista Premis d'Arquitectura Ascensors Enor

2011.

*Les escorrenties
de la Serra
de Cadiretes
interrompen els
vorals dels nous
teixits urbans,
antics camps de
conreu.*

F1

Ortofotomapa amb l'emplaçament de l'Escola Porxo.
Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya (ICGC), 2016.

F2

La vall de Sant Amanç, als anys cinquanta. A l'esquerra, cal
Pitxo i, al fons, l'ermita. Autor de la fotografia desconegut.
Arxiu Històric Municipal de Sant Feliu de Guíxols.

F3

Paisatge de la vall de la riera de les Comes amb la Casa
Nova a primer pla, un dels pocs masos de l'Ardenya que han
resistit -fins fa ben poc- el ràpid procés de despoblament
d'aquest massís, sobretot durant els darrers cinquanta anys.
Melcior Pijuan, 1960-1970.

Des del carrer fins al pati l'edifici acompanya un seguit de transicions solapades: de la ciutat a la riera, del trànsit al recer, del buit exterior al buit domesticat. Planer i tancat en relació a la via rodada, l'edifici es va fent porós i permeable a mesura que pren contacte amb els espais exteriors propis dels patis, pistes d'esport, bosc i riera.

La façana del carrer focalitza l'atenció del vianant en les obertures d'accés que pauten el perímetre del recinte. La planxa metàl·lica perforada configura un límit amb diversos graus de permeabilitat visual segons la direcció de la llum. En un segon pla, cobreix els buits entre les peces de formigó quan és necessari matisar l'arribada del sol a les aules sense minvar la transparència de les obertures.

A l'interior de l'edifici els àmbits de circulació es conceben com a passatges d'ús col·lectiu; seqüències espacials variables que s'estructuren en base a la canviant però sempre estreta relació amb l'exterior i totes les seves connotacions positives. Les aules i altres dependències ocupen les franges exteriors de la planta per gaudir del contacte directe amb el medi.

Els porxos que estableixen la transició final de l'espai interior cap als patis doten l'edifici d'un alt grau de porositat a sud i oest, i d'espais de trobada, repòs o joc, amb llum a l'hivern i ombra a l'estiu, a cobert, però a l'aire lliure.

La vegetació dona continuïtat als sistemes naturals existents. A les zones altes del solar els pins, roures i alzines procuren estades d'ombra perenne. A les cotes baixes i espais intersticials de l'edifici els pollancres reforcen el ritme vertical predominant i connecten visualment els espais exteriors de l'escola amb la riera.

F1
Els porxos, espais coberts a l'aire lliure, elements de transició i estada entre l'interior i l'exterior.

F2
Interior de la porxada al voltant de la plaça de Telc, República Txeca. Fotografia de Pofessor Plicka, cortesia del Professor Oldrich Dostál. Publicada originalment al llibre Architecture Without Architects, Bernard Rudofsky, 1964.

F3
Els panells industrialitzats de formigó són l'element bàsic del sistema additiu dissenyat.

L'edifici reforça la façana urbana del carrer, i al mateix temps s'esvaeix a través dels porxos cap als patis i la riera.

F1

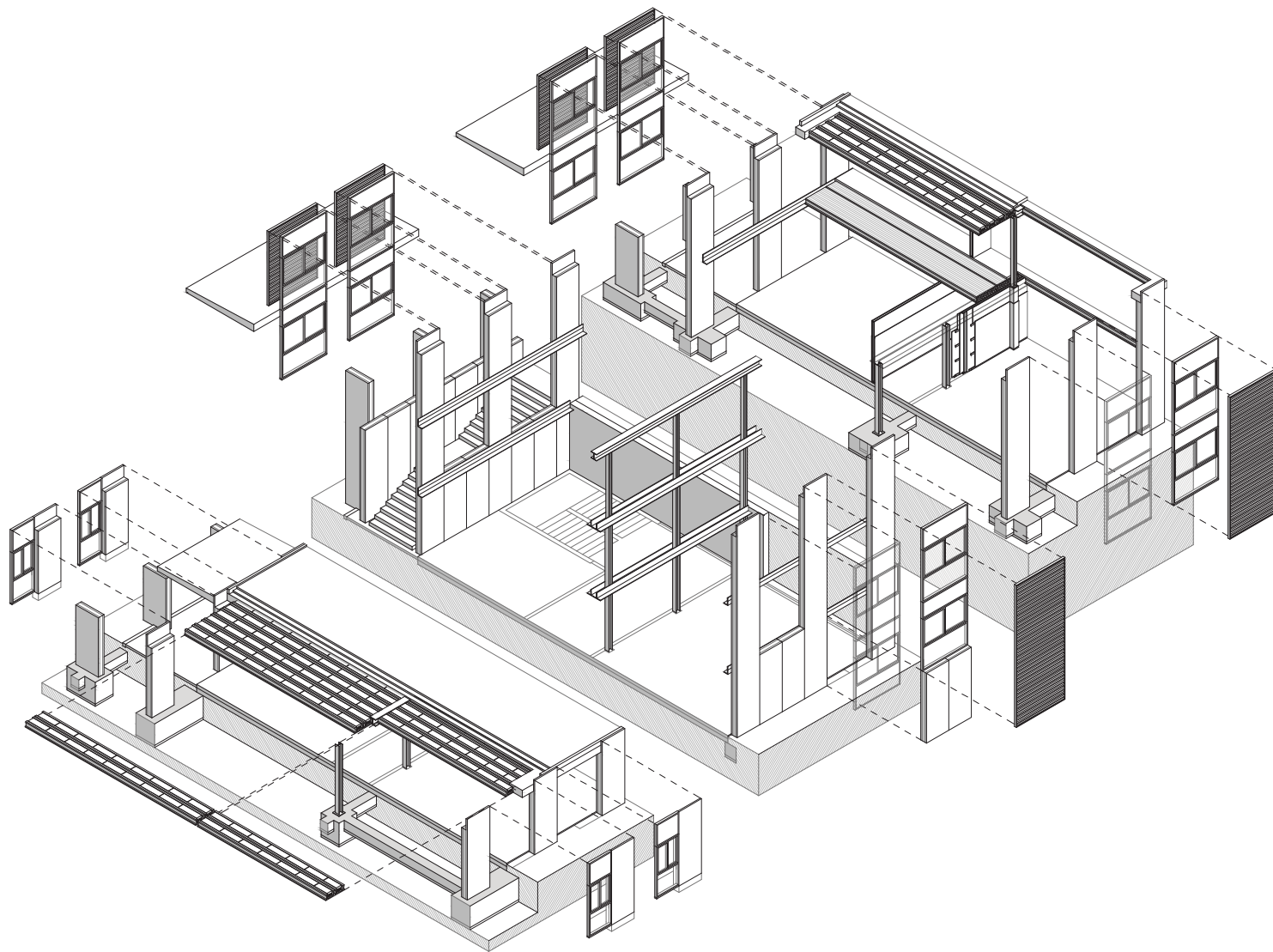
Els porxos emmarquen la Serra de l'Ardenya.

F2

El porxo com a filtre regular i pauta rítmica de temperatura i llum.

F3

La disposició del panell prefabricat determina el grau de porositat de la façana.

F1
Alçat oest.

0 10 20m

F2
Isomètric. Catàleg de disposicions del panell de formigó prefabricat estructural.

0 5 10m

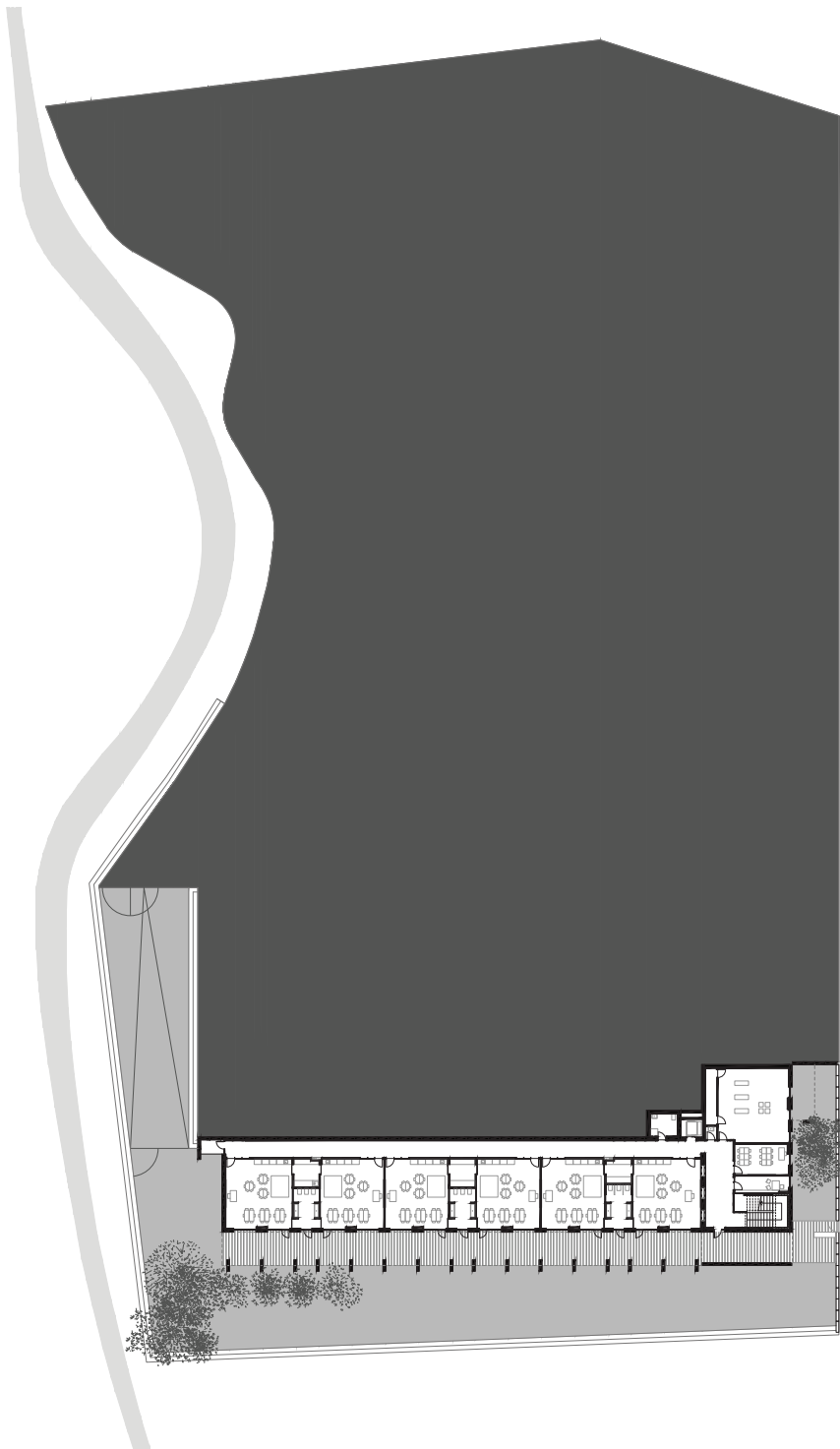

F1
Matèria: formigó prefabricat i planxa metàl·lica
microperforada.

F2
Façana del carrer.

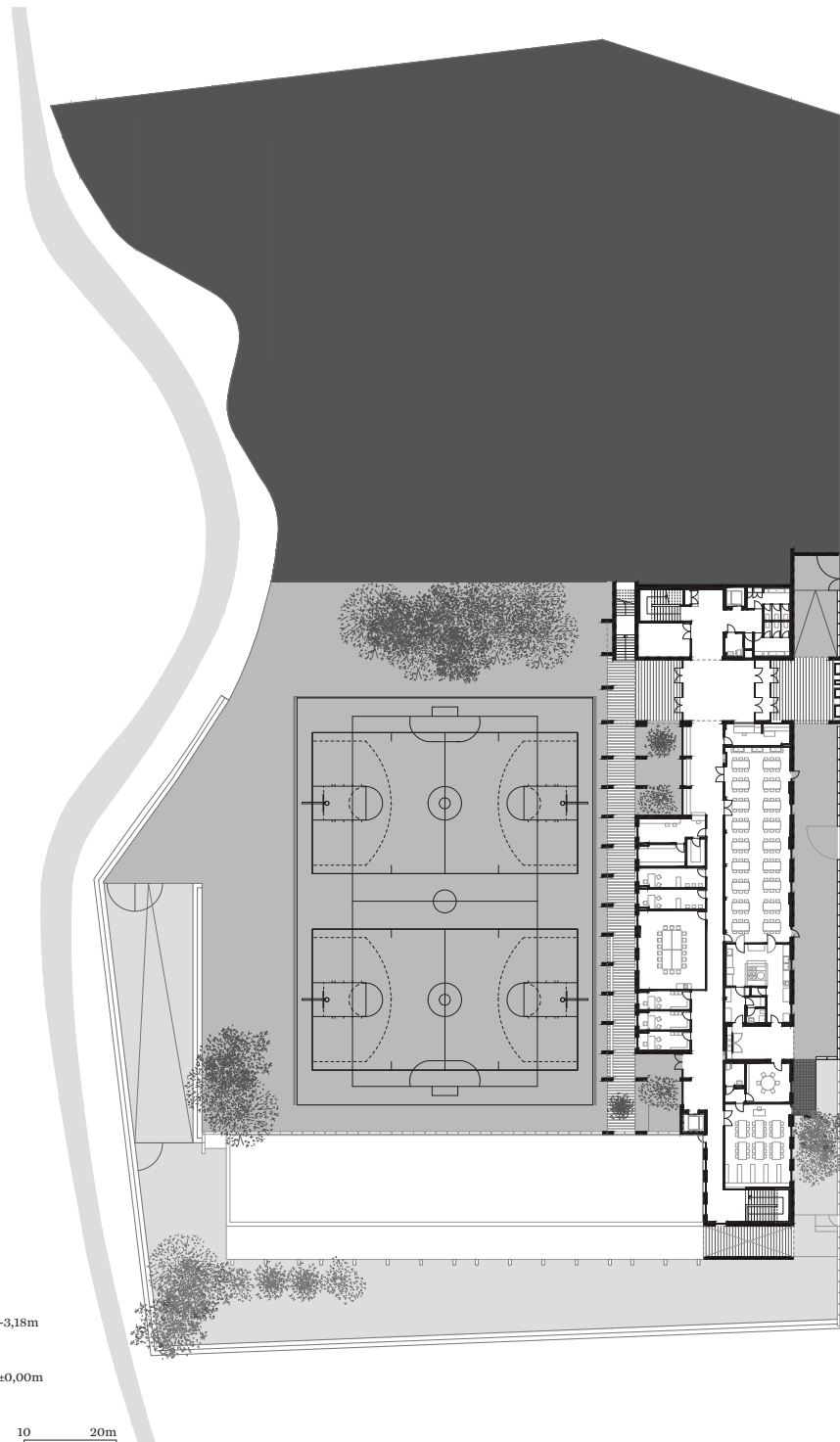
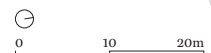
F3
Façana del pati.

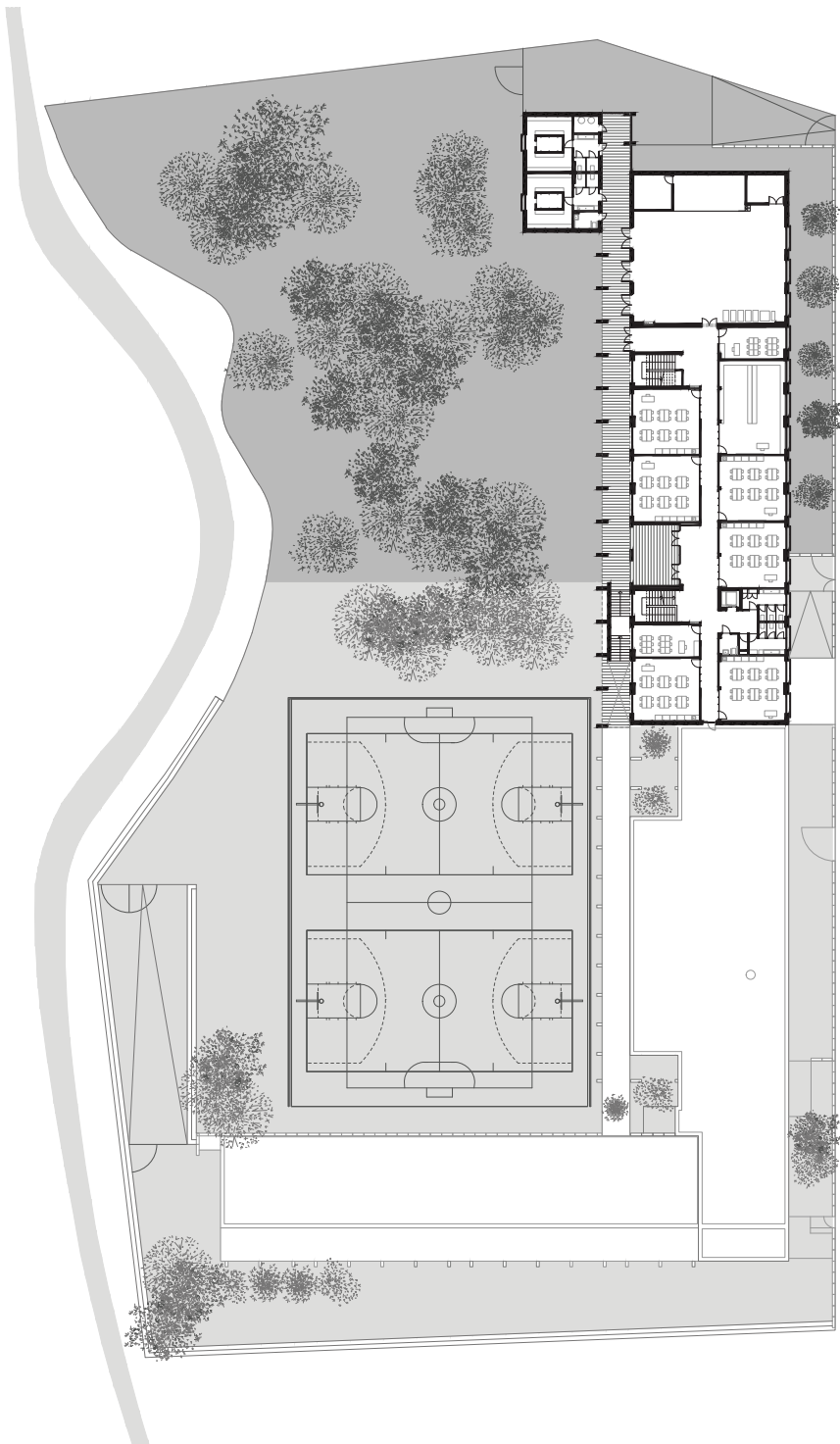

F1
Planta cota -3,18m

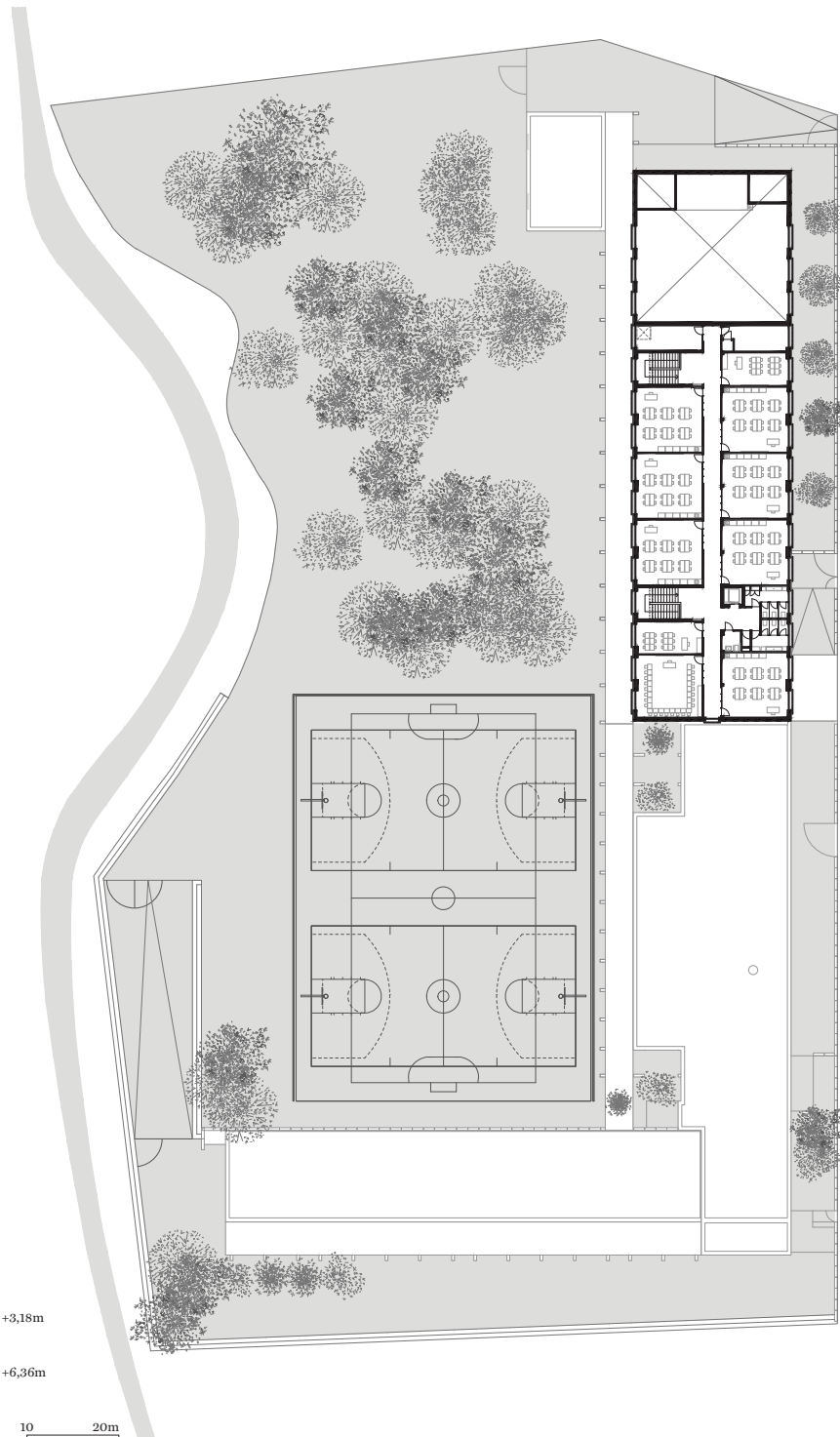
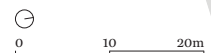
F2
Planta cota ±0,00m

F1
Planta cota +3,18m

F2
Planta cota +6,36m

F2
Àmbits de circulació concebuts com a passatges d'ús col·lectiu.

F3
Pavelló polivalent.

